

עֲלִיּוֹן, וּפְרִשׁוּהָ שְׁנִקְרָאתָ מִי, שְׁכַתּוֹב (ישעיהו) שְׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שְׁאֵלָה אוֹתוֹ שֶׁבָרָא אֱלֹהִים. אַחֵר כִּף הַתַּפְּשֻׁט וְנִעְשָׂה יָם, סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, שְׁהִיא לַמָּטָה. וּמִשָּׁם מִתְחִיל לְבָנוֹת לַמָּטָה, וְהַכֹּל עֲשֵׂה בְּאוֹתָהּ צוּרָה מִמַּשׁ שֶׁלְמַעְלָה, זֶה כְּנֶגֶד זֶה וְזֶה כְּדִגְמַת זֶה. וּמִשׁוּם כִּף שְׁמִירַת הַכֹּל מִמַּעְלָה וּמִטָּה.

וְהַתַּפְּשֻׁמוֹת זוֹ, שְׁהִיא מִחֲשֵׁבָה, שְׁהִיא עוֹלָם הַעֲלִיּוֹן. וְזֶהוּ אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׁאוּ שְׁקֵד שׁוֹמֵר, שְׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (שׁוּא שְׁקֵד שׁוֹמֵר, וְזֶה שְׁכַתּוֹב בּוֹ (מִשְׁלֵי כּוֹ) וְשׁוֹמֵר אֲדִינִי וְכּוּפֵד) שְׁלֹא עוֹמֵד בּוֹ שְׁמִירָה אֲלֵא בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, תְּכַלֵּת הַמִּשְׁכָּן, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד עֲלִיּוֹן, וּפְרִשׁוּהָ. תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן, אֶחָד לְהַתְקַשֵּׁר בְּאַחַד. וְהָרִי נֶאֱמַר בְּסוּד הַכְּתוּב, (דְּבָרִים ד') כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא. וְהָרִי נֶאֱמַר שֵׁשׁ אֲוֹכֵלֵת אֵשׁ, וְאֲוֹכֵלֵת אוֹתָהּ וּמִשְׁמִידָה אוֹתָהּ, מִשׁוּם שֵׁשׁ אֵשׁ חֲזָקָה מֵאֵשׁ, וְנִתְבָּאֵר.

וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמְּאוֹת וּחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עֲשָׂה וְיָמִים לְעַמּוּדִים וְצִפָּה רְאֵשֵׁיהֶם וְגו'. בֹּא וּרְאֵה, לְמַדְּנֵי שְׁאוֹתֶם שְׁקָלִים שְׁכַח אוֹתָם מִשָּׁה וְלֹא יָדַע מַה נִּעְשָׂה מֵהֶם, עַד שִׁיֵּצֵא קוֹל וְאָמַר: וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמְּאוֹת וּחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עֲשָׂה וְיָמִים לְעַמּוּדִים.

רַבִּי חֲזַקְיָה פֶּתַח וְאָמַר, (שִׁיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתַּן רִיחוֹ. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאֵר. אֲכַל עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁנִּתַּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְכֹא לְסִינַי, וְכִמְהָ מְרַכְּבוֹת הָיוּ עִמּוֹ, כָּלֵם מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל קְדֻשַׁת הַתּוֹרָה כָּלֵם הָיוּ שָׁם, וְתוֹרָה נִתְּנָה בְּלַהוּטִים שֶׁל אֵשׁ, וְהַכֹּל בְּצַד

שְׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שְׁאֵלְתָא הֵהוּא דְּבָרָא אֱלֹהִים. לְבַתָּר אֲתַפְּשֻׁט וְאֲתַעְבִּיד יָם, סוּפָא דְּכָל דְּרָגִין, דְּאִיהוּ לְתַתָּא. וּמִתַּמָּן שְׁאִרֵי לְמַבְנֵי לְתַתָּא. וְכֹלָא עַבִּיד בְּהֵהוּא גְּוֹנָא מִמַּשׁ (דף רכ"ו ע"ב) דְּלְעִילָא דָא, לְקַבֵּל דָא. וְדָא כְּגוֹנָא דְדָא. וּבְגִין כִּף, נְטִירוֹ דְּכֹלָא מְעִילָא וְתַתָּא.

וְהָא פְּשִׁיטוֹ, דְּמִחֲשֵׁבָה אִיהוּ, דְּאִיהוּ עֲלִמָא עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ אִם יִי' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׁאוּ שְׁקֵד שׁוֹמֵר, דְּאִיהוּ שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (נ"א שְׁקֵד שׁוֹמֵר הֵהוּא דְּכַתִּיב בֵּיה (מִשְׁלֵי כּוֹ) וְשׁוֹמֵר אֲדִינִי וְכּוּפֵד) דְּלֹא בֵּיה קִיִּימָא נְטִירוֹ, אֲלֵא בְּעֲלִמָא עֲלָאָה.

תָּא חֲזִי, תְּכַלֵּא דְּמִשְׁכְּנָא, כֹּלָא קִיִּימָא בְּרִזָּא עֲלָאָה, וְאוּקְמוּהָ. תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן חַד, לְאַתְקַשְׁרָא בְּחַד. וְהָא אֲתַמַּר בְּרִזָּא דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים ד') כִּי יִי' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא. וְהָא אֲתַמַּר דְּאִית אֵשׁ אֲכָלָא אֵשׁ, וְאֲכִיל לִיה וּשְׁצִי לִיה. בְּגִין דְּאִית אֵשׁ תְּקִיפָא מֵאֵשׁ וְאֲתַמַּר.

וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמְּאוֹת וּחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עֲשָׂה וְיָמִים לְעַמּוּדִים וְצִפָּה רְאֵשֵׁיהֶם וְגו'. (שְׁמוֹת ל"ח) תָּא חֲזִי, אוֹלִיפְנָא דְּאִינוֹן תְּקַלִּין אֲנָשֵׁי לוֹן מִשָּׁה, וְלֹא יָדַע מַה דְּאֲתַעְבִּיד מְנִייהוּ, עַד דְּנִפְק קָלָא וְאָמַר, וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמְּאוֹת וּחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עֲשָׁה וְיָמִים לְעַמּוּדִים.

רַבִּי חֲזַקְיָה פֶּתַח וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתַּן רִיחוֹ. הָאִי קָרָא אֲתַמַּר, אֲכַל עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד יְהִיב אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאֲתָא לְסִינַי. וְכִמְהָ רְתִיכִין הָווּ עִמֵּיהָ, כִּלְהוּ רְתִיכִין קְדִישִׁין, וְכָל קְדוּשִׁין עֲלָאִין, דְּקְדוּשָׁה דְּאוֹרִייתָא, כִּלְהוּ הָווּ תַּמָּן, וְאוֹרִייתָא

האש, וכתובה באש לכנה על גבי אש שחרה, והאותיות היו פורחות ועולות באויר.

והאות הראשונה של התורה נחלקה לשבע מאות ושבעים וחמשה לכל צד, וכלם נראו באויר הרקיע באות ו', ו' לצד זה, ו' לצד זה. וכן לכל הצדדים.

ואלו הווין היו עומדים על עמודים, ואותם העמודים היו עומדים על גס, וכל הווים עליהם. משום שסוד התורה עומד על ו'. ואותן הווים שהם סוד האמונה של התורה, כלם עומדים על עמודים, שהם סודות שיוצאים בהם נביאים, הסוד שלהם בכל צד. ועל אותם עמודים עומדים אותם הווים.

ו' עליונה היא סוד הקול שנשמע, והוא הסוד שעומדת בו התורה, משום שתורה יוצאת מאותו קול פנימי, שנקרא קול גדול. והקול הגדול הזה הוא סוד התורה, ועל זה כתוב, (דברים ה) קול גדול ולא יסף.

בא וראה, הקול הגדול הזה הוא עקר הכל וסוד השם הקדוש העליון, ועל זה פרשה שאסור לאדם להקדים שלום לחברו טרם שיתפלל תפלתו, וסוד זה פרשהו, שכתוב (משלי כז) מברך רעהו בקול גדול בפקר השכם קללה תחשב לו. ואינו אסור, עד שמברך אותו בקול גדול, שהוא עקר השם הקדוש.

ורבן סוד התורה יוצא מאותו קול גדול, וזהו מלך. במסבו - זה מצמד הר סיני, ופרשה נרדי נתן ריחו - זו כנסת ישראל, משום שאמרו ישראל, (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. שהמלך - זהו המלך העליון, ופרשה.

אתייהיבת בלהטי אשא, וכלא בסטרא דאשא, וכתיבא באשא חנורא, על גבי אשא אוכמא. ואתון הוו פרחין וסלקין באוירא.

ואת קדמאה דאורייתא, אתפליג לשבע מאה ושבעים וחמשה לכל סטר, וכלהו אתחזון באוירא דרקיעא באת ו', ו' לסטרא דא, ו' לסטרא דא. וכן לכל סטרין.

ואלין ווין הוו קיימין על עמודין, ואינון עמודין הוו קיימין על ניסא, וכלהו ווין עלייהו. בגין דרזא דאורייתא על ו' ו' קיימא. ואינון ווין דאינון רזא דמהימנותא דאורייתא, פלהו על אינון עמודים קיימין,

דאינון רזין דנפקין בהו נביאים, רזא דלהון בכל סטר. ועל אינון קיימין, קיימן אינון ווין. ו' עלאה, איהו רזא דקול דאשתמע, ואיהו רזא דקיימא ביה אורייתא, בגין דאורייתא נפקא מההוא קלא פנימאה, דאקרי קול גדול. ודא קול גדול איהו רזא דאורייתא. ועל דא

כתיב (דברים ה) קול גדול ולא יסף. תא חזי, האי קול גדול, איהו עקרא דכלא, ורזא דשמא קדישא עלאה, ועל דא אוקמוה, דאסיר ליה לבר נש לאקדמא שלמא לחבריה, עד לא יצלי צלותיה. ורזא דא אוקמוה, דכתיב, (משלי כז) מברך רעהו בקול גדול בפקר השכם קללה תחשב לו. ולא או איהו אסור, עד דמברך ליה ברזא דקול גדול, דאיהו עקרא דשמא קדישא.

וער דא, רזא דאורייתא נפקא מההוא קול גדול, ודא איהו מלך. במסבו: דא מצמד הר סיני, ואוקמוה נרדי נתן (דף רכ"ז ע"א) ריחו, דא כנסת ישראל. בגין דאמרו ישראל, (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. שהמלך: דא איהו מלך עלאה, ואוקמוה.